

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.335 van 20 juni 1996
in de zaak A. 62.908/VII-13.069.**

In zake : Jan VOERMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat B. Beelen op 22 maart 1995 namens Jan VOERMANS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 26 januari 1995 waarbij het beroep van het Buurtcomité Langenberg tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 5 december 1991 tot het verlenen aan de verzoeker van de exploitatievergunning om te Lichtaart een bestaand varkensbedrijf uit te breiden tot een veestapel van 750 varkens, 677 m³ mestopslag, opslag van 31 ton krachtvoerders, opslag van 1.000 liter gasolie en 1.000 liter petroleum en elektromotoren voor 7,5 kW, gegrond wordt bevonden en de gevraagde uitbreiding wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 1996,
datum waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terecht-
zitting van 30 mei 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
D. SOCQUET die, loco Advocaat, B. BEELEN, die verschijnt
voor verzoeker, en van Advocaat F. DE BISSCHOP die, loco
Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoeker aanvoert wat volgt :

"Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het thans bestreden ministerieel besluit tot gevolg zou hebben dat verzoeker enerzijds onmiddellijk 150 varkens minder zou mogen uitbaten, wat een vermindering van de totale omzet betreft van meer dan 20 %, hetgeen uiteraard een onnoemelijk zware financiële last op verzoeker zou leggen, de opslag van dierlijk mest met meer dan 50 % zou worden verminderd, de opslag van krachtvoeder volledig zou dienen te verdwijnen samen met de bovengrondse opslag van gas, olie en petroleum, daar waar anderzijds verzoeker in een situatie zou worden geplaatst van meer dan 3 jaren terug en ten dien einde een verloren investering zou hebben gemaakt van meer dan 7,8 miljoen BFR, hetgeen, gelet op lopende leninglasten, mogelijkerwijze het einde van de activiteiten van verzoeker binnen de varkenssector zou betekenen;

Dat ten bewijze hiervan verzoeker facturen bijbrengt, dewelke op zich enkel betrekking hebben op de bouw van de bijkomende stal voor het plaatsen van de bijkomende 150 varkens, voor een totaal bedrag van ruim 7,8 miljoen BFR;

Dat hierbij geen rekening werd gehouden met alle bijkomende investeringen dewelke noodzakelijk waren en zijn voor de uitbating van de bijkomende 150 varkens;

Dat er aldus weinig discussie kan over bestaan rond de vaststelling dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing een ernstig nadeel aan verzoeker zou berokkenen;

Dat daarenboven het nadeel moeilijk te herstellen zal zijn gelet op de zeer aanzienlijke inkomstendering dewelke de vermindering van de uitbating met 150 varkens ten gevolge zou hebben en gelet op de zeer zware gedane financiële inspanningen om tot de uitbating van deze bijkomende 150 varkens te kunnen overgaan;

Dat verzoeker er sedert augustus 1992 (datum waarbinnen de minister diende te beslissen) mocht van uitgaan dat de gedane investeringen terecht waren gebeurd en er zich naar de toekomst toe geen juridische problemen meer zouden kunnen voordoen voor wat betreft de uitbatingsvergunning, minstens tot het jaar 2011;

Dat aldus voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17 § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen";

Overwegende dat de verwerende partij o.m. antwoordt dat verzoeker wist dat naast een bouwvergun-

ning voor de stal hij ook een vergunning voor de exploitatie ervan diende te verkrijgen, dat hij duidelijk erop heeft geanticipeerd dat hem ook de milieuvergunning zou worden verleend nu hij, niettegenstaande het beroep van het buurtcomité, toch de nieuwe zeugenstal heeft gebouwd, zodat hij de gevolgen moet dragen van de - trouwens louter financiële - risico's die hij heeft genomen;

Overwegende dat blijkens het dossier de verzoeker op 3 april 1991 bij de bestendige deputatie een vergunningsaanvraag heeft ingediend met het oog op de uitbreiding van zijn varkensbedrijf; dat hij op 5 augustus 1991 de bouwvergunning heeft verkregen voor een zeugenstal voor 150 dieren; dat de bestendige deputatie hem op 5 december 1991 de vergunning heeft verleend voor onder meer stallen voor 750 varkens; dat hij op 29 april 1992 ervan in kennis is gesteld dat het Buurtcomité Langenberg beroep had ingesteld tegen de vergunning; dat de zeugenstal in 1992-1993 werd gebouwd; dat de verzoeker op 17 december 1992 van de bestendige deputatie een vergunning door akteneming heeft gekregen voor stallen voor 600 gespeende varkens, 336,8 m³ mestopslag en elektromotoren voor samen 10,6 kW;

Overwegende dat, afgezet tegen de thans geldende vergunning van 17 december 1992, het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de verzoeker 150 varkens minder kan houden (600 i.p.v. 750), slechts half zoveel mest (336,7 m³ i.p.v. 677 m³) en geen krachtvoerders, petroleum of gasolie kan opslaan; dat hij niet aannemelijk maakt dat deze vermindering op zich het voortbestaan zelf van zijn bedrijf in gevaar brengt, met andere woorden dat dit nadeel niet louter financieel en dus moeilijk herstelbaar zou zijn; dat, met betrekking tot het bouwen van de zeugenstal en de daarmee gepaard gaande investering van 7,8 miljoen frank, verzoeker niet aanvoert dat de lopende leninglasten het voortbestaan

van zijn bedrijf in het gedrang brengen doch slechts het einde van zijn activiteiten binnen de varkenssector zouden betekenen; dat hij voorts geen concrete elementen en stukken aanbrengt die enig licht werpen op de grootte van die lasten en de weerslag ervan op zijn globaal inkomen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig juni 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.